

ilur og nstu røð

*Tað er Føroya elstu bilfyrirøku,
sum Rúni Djurhuus nú stjórnar.
Ford hevur eina drúgvu søgu í
Føroyum, tí fyrsti bilur, sum kom
til landið, var ein Ford*

Myndir: Álvur Haraldsen

arpart upp á umleið 10 prosent við
báðum bilmerkjum okkara – og vilja
fegin vaksa enn meira.

Hjá P/F Wenzel starvast í dag um
25 fólk. Bilasølan húsast í tveimum
bygningum millum Slættanesgøtu
og Akranesgøtu úti við gamla Vel-
bastaðvegin í Havn.

Rúni Djurhuus sigur, at bygning-
urin sum hýsir verkstaðnum er í góð-
um standi, men tað er bygnignurin,
sum hýsir bilasøluni ikki er tíðar-
hóskandi. Tann bygningurin verður
tí sum skjótast tikin niður og nýggjur
bygningur reistur á staðnum. Fyri-
reikingarnar eru longu farnar í
gongd, sigur hann.

Tað starvast 25 fólk fólk hjá fel-
agnum.

Tá vit vitja Rúna Djurhuus hendan
dagin fæst hann við at selja ein
Volvobil. Hann greiðir okkum frá, at
frá 2020 fáast allir bilar frá Volvo fá-
ast sum hybridbilar eisini umframt
sum diesel og bensin.

Hann visir okkum eisini á at
Volvo XC60 júst kostin tryggasti
bilur í 2018.

– Og vit frætta eisini frá Volvo, at
málið hjá teimum er, at eingins skal
doyggja av skaða í nøkrum Volfo
eftir ár 2020.

Soleiðis hevur Volvo sett sær
O-hugsjónina fyri. Hóast tað kann
tykjast í so framfýsið, so kunnu vit
bara minna á, at tað júst var Volvo,
sum uppfann trýpunkts trygdarseðl-
an, sum verður nýttur á øllum setrum
í øllum bilum í dag.

Føroya fyrsti bilur var ein Ford TT lastvognur

*Í 1970 flutti bilasølan og bilverkstaðið hjá Wenzel Petersen í hendan
spildurnýggja og tíðarhóskandi bygningin við Oyggjarvegin í Havn*

Eiríkur Lindenskov

Føroya fyrsti bilur var ein Ford TT
lastvognur – Ford T var sniðið,
og seinna Tíð stór fyri 1 tons
lastvognur.

Sum greitt frá í fyrru greinini
kom hann til Føroya við M/S
Island hjá DFDS tann 6. mai í 1922,
og vóru keypararnir seinni kendir
bilasølumenn í Havn. Wenzel
við Ford og Vilhelm Nilesen við
Chevrolet, Bedford og seinni
serliga Vauxhall og Opel.

Júst Sivertsen (føddur í 1892)
var kendur bilførari í Havn. Men
Johannes Olsen (føddur í 1894)
doyði longu í 1924 av vanlukku,
tá ein ketil sprongdist á nýggja
Alexandrin Hospitali.

Ein teirra, sum var á
Kongabrunni, tá bilurin kom í land
6. mai 1922, var Oluffa Jensen
(Luffa í Gongini 1912-2000) í Havn.

Hon var tá tíggu ára gomul,
men hon minnst hendingina
væl, tí Johannis og hon vóru
systkinabørn – og vuku upp í
sama húsi undir Kletti í Havn.

Í viðtalu við Sosialin 12. juni
1996 segði hon:

– Eg minnst væl tann dagin.
Nógv fólk var komið saman,
og bilurin kom í land á einum
prámi. Eg minnst ikki, hvørjum
skipi hann kom við, men har var
eingin, sum dugdi at koyra bilin.

Hann var tí skumpaður niðan
í Quillingsgarð, har Wenzel og
Vilhelm høvdu smiðju.

– Johannes var tann fyrsti, sum
koyrði. Tað var danin, Plank (pápi
Viggo Plank), sum lærði hann at
koyra.

Ta fyrstu tíðina var tað bara
Hannes, sum koyrði, segði Luffa.

Hannis førði annars Reyða
Kross, men fór seinni á hospitalið
at arbeiða sum montørur, sum tað
hallaðist.

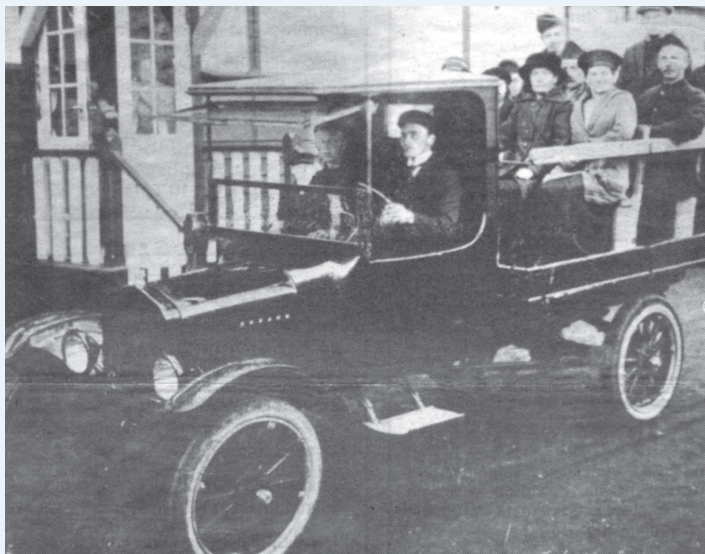
– Tá haldi eg, at Júst tók yvir
bilin, segði Luffa.

Hannis arbeiddi nógv, greiddi
Luffa frá.

– Fysikus Herup hevði altíð
boð eftir honum, og tað var eisini
tí, at vit vóru millum tey fyrstu, sum
fingu telefon. Minnst meg rætt,
hvødu vit nummar 13. Hvussu
nógv var at koyra fyrstu tíðina,
minnst Luffa ikki reiðiliga.

– Men teir koyrdu við fólk, tað
minnst eg væl. Teir koyrdu túrar
niðan á Sanatoriið og aðrar túrar
við. Minnst meg rætt, so kostaði
tað 50 oyru fyri vaksni og 25
oyru fyri børn. Eg minnst væl, at
Johannes hevði eina pappeskju
við 25 oyrum undir seingini.

Um bilin sigur Luffa, at hon
heldur hann var svartur ella
rættuliga myrkur. Hann hevði ikki
el-startara, men skuldi vindast í
gongd.

*Sjúklingar á sanatoriiinum í Hoydølum eru sloppin útferð við Føroya
fyrsta bili – helst tíðliga í 20'unum*